Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

CHƯƠNG XII

SẨY THAI

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

Sẩy Thai Là Gì?

Sẩy thai đơn giản là sự gián đoạn thai nghén, có thể xảy ra bằng một trong hai cách: bất ngờ hoặc cố ý.

Đa số những "ca" sẩy thai đều xảy ra một cách cố ý. Sẩy thai bất ngờ là những ngoại lệ, nó là kết quả từ sự sai hỏng của người mẹ hoặc đứa con, đôi khi của cả hai. Người ta gọi nó là "hư thai tự nhiên". Để phân biệt với loại không bất ngờ mà người ta gọi bằng cái tên có vẻ bi đát là "phá thai phạm pháp". Đây cũng dễ lầm lẫn vì vài ca phá thai phạm pháp được tiến hành một cách khá tự nhiên. Có lẽ tốt hơn nên gọi những sự kiện này là sẩy thai có tính toán.

Cái Gì Gây Nên Một Ca Sẩy Thai Bất Ngờ?

Sự sẩy thai này có lẽ là cách nói "không" của thiên nhiên. Khoảng năm mươi phần trăm những trường hợp này là kết quả của sản phẩm xấu: tinh trùng hoặc trứng không hoàn hảo sản xuất ra một phôi không hoàn hảo. Những ca sẩy thai như thế, mà đôi cha mẹ tương lai tiếc rẻ, đúng là một điều may mắn được cải trang. Bé mất đi đã thật sự bị một bộ máy bảo vệ sản xuất vất bỏ. Hiển nhiên tất cả những phôi như thế đều là những vật mà nói theo sinh học, số phận đã khiến cho chúng nó không sẵn sàng cho cuộc sống trên quả đất này.

Nếu khám nghiệm sản phẩm của sẩy thai bất ngờ sẽ phát hiện ra một mớ những cái kinh khủng thu nhỏ. Có những bêbê không đầu và những bé hai đầu. Đôi khi bé có đầu nhưng không óc hoặc có bộ óc rỗng khổng lồ xuất hiện qua sọ não. Không có lý do tiếc thương các mất mát ấy do những lỗi lầm của di chuyền.

Cái Gì Gây Nên Năm Mươi Phần Trăm Sẩy Thai Bất Ngờ Kia?

Số còn lại được quyết định vào thời gian chớp nhoáng khi quả trứng thụ tinh được gắn vào lớp lót tử cung. Đôi khi có một sự nhầm lẫn xảy ra vào lúc quyết định, nghĩa là lúc hệ thống tuần hoàn của người mẹ nối vào nguồn cung cấp máu cho đứa con. Nếu nó loạng choạng, cái thai ắt cũng loạng choạng, hoặc lúc đó, hoặc sau này.

Sẩy Thai Có Tính Toán Thường Xảy Ra Hơn Sẩy Thai Bất Ngờ Ư?

Vâng. Sẩy thai bất ngờ xảy ra với mức độ một triệu ca mỗi năm tại Hoa Kỳ. Sẩy thai có tính toán thuộc loại phạm pháp có lẽ hơn hai triệu ca mỗi năm. Nếu cộng phá thai trị bệnh (thèrapeutic abortion) vào thì con số sẽ lên cao hơn.*

Phá Thai Trị Bệnh Ư? Phá Thai Trị Bệnh Là Gì?

Phá thai trị bệnh là loại được bác sĩ thực hiện ở bệnh viện. Nếu bác sĩ làm việc đó tại phòng mạch tư thì nó là phá thai phạm pháp và ông là một tội phạm.

Sự chấm dứt có tính toán một cái thai còn sống vì một lý do chính đáng nghĩa là vì sức khoẻ của người mẹ hoặc đứa con — gọi là phá thai trị bệnh.

Nó không thể cho thấy ngay lợi ích như thế nào đối với sức khỏe của cái phôi bị phá, nhưng có thể có hiệu quả như thế.

** Đây là chuyện bên Mỹ, ở nước ta nạo thai tại các cơ quan y tế là chuyện thường (HĐ)*

Làm Thế Nào Mà Phá Thai Lại Có Thể Tốt Cho Các Phôi Bị Phá?

Bệnh sởi là một bệnh virút nhẹ. Nếu đứa bé sáu tuổi mắc bệnh này thì phải nghỉ học chừng một tuần lễ. Nếu nó mắc bệnh vào tuổi "âm" sáu tháng (nghĩa là khi bào thai được ba tháng) thì nó không sống được.

Làm Sao Nó Mắc Bệnh Sởi Khi Còn Trong Tử Cung?

Từ mẹ nó. Nếu người đàn bà có thai được ba tháng mà mắc bệnh thì chắc chắn đứa bé sinh ra sẽ không bình thường. Đối với những đứa còn ở trong bào thai thì cái căn bệnh nhẹ của trẻ con lại trở nên một tay sát hại tàn ác. Nếu cứ để cho cái thai tiếp tục tồn tại thì khi sinh ra đứa bé sẽ mù, điếc, ngu đần và có một quả tim bệnh tật. Đây là sự chuẩn bị kém cỏi cho cuộc sống đầy cạnh tranh.

Vì lý do đó, các thầy thuốc thỏa thuận rằng bệnh sởi của người mẹ là lý do tuyệt đối để kết thúc mang thai.

Thế Thì Mọi Người Đàn Bà Mang Thai Mà Mắc Bệnh Sởi Đều Được Phép Phá Thai Ư?

Ồ, không (ở nnước Mỹ). Các thầy thuốc không làm ra điều luật phá thai. Luật này được các nhà chính trị, với sự giúp sức của các mục sư, thầy giáo, linh mục, sĩ quan cảnh sát và triết gia, làm ra. Đôi khi luật này làm cho người đàn bà không thể được phép phá thai hợp pháp trong vài trường hợp. Nó có thể trở nên ghê tởm. Đã có những trường hợp một bác sĩ đã chẩn đoán bệnh sởi ở những tuần lễ đầu tiên của thai, thông báo cho cha mẹ, họ đồng ý phá thai, nhưng lại không xin được phép của chính quyền. Thế là người mẹ bị buộc phải chờ suốt những tháng thai nghén mà không biết (nhưng tưởng

tượng mạnh mẽ) loại quái thai nào bà đang nuôi nấng trong người bà. Bà bắt buộc phải chịu đựng những rủi ro của thai nghén và của sinh đẻ để sản xuất ra một đống nguyên sinh chất méo mó và run rẩy, thay cho một con người.

Ít có những nơi nào đáng thương tâm như những trại nuôi trẻ sơ sinh bị sởi. Tại đấy, hàng mấy chục quái thai co rút đang sống với nhau. Chỉ có cái là chúng nó không lớn lên. Có gì đâu để lớn! Nhìn, nghe, nghĩ theo nghĩa thông thường, đều bị chối bỏ với chúng. Thấy chúng nó còn thương tâm hơn cả những em bé vô chi (phocomchia).

Vô Chi Là Gì?

Cách đây mấy năm một công ty thực phẩm Đức tung ra thị trường một loại thuốc mới chống bệnh mất ngủ tên là Thalidomide. Nó khác với những viên thuốc ngủ thông thường ở vài phương diện và cũng có vài ưu điểm thực tế, tác dụng nhanh, phai nhanh và không gây thói quen, Nhưng cũng có một nhược điểm: những bà có thai uống thì sẽ sinh những đứa con không hoàn chỉnh. Đầu và thân thể thì được, chỉ có cái tay và chân là không bình thường. Bàn tay thì dính thẳng vào vai như chân con hải cẩu và bàn chân thì móc thẳng vào háng, nó làm cho đứa bé trông giống như chú hải cẩu con, do đó có cái tên vô chi hay là tay chân hải cẩu.

Nhiều người đàn bà Châu Âu tìm ra đúng những trường hợp này và nhờ "phá thai trị bệnh". Một số đàn bà Mỹ cũng uống thuốc. Họ cũng khám phá ra đúng lúc nhưng lại không được phép phá thai. Đôi bà cũng cứ làm, đôi bà không làm rồi về sau lại hối tiếc.

Thật khó cầm lòng khi nhìn chừng một chục đứa trẻ

sáng sủa khỏe mạnh đang chơi trong sân trường, chúng vui vẻ gõ nhịp bàn chân hải cẩu của mình, nhưng hoàn toàn không biết rằng tất cả trẻ con khác đều không như thế. Sau này chúng sẽ rời ngôi trường đặc biệt của chúng để đối diện với một thế giới đầy đủ những tay và chân.

Phải Chăng Bệnh Sởi Gây Vô Chi Là Những Lý Do Duy Nhất Để Phá Thai Trị Bệnh?

Không. Đa số các bác sĩ cảm thấy rằng bất cứ bệnh nào có nhiều nguy cơ sinh một đứa bé dị dạng đều quá đủ để biện minh một hành động như thế.

Người Ta Làm Động Tác Nào Để Phá Thai?

Cách làm giống như cách tiến hành hàng chục lần mỗi ngày tại các bệnh viện trong cả nước cho các bà không muốn có thai. Nó gọi là "Nong" và "Nạo" như sau:

"Cạo hết lông và sát trùng vùng khung chậu. Người ta đút một dụng cụ gọi là mỏ vịt vào âm đạo để mở rộng thành âm đạo và dễ tiếp xúc với cổ tử cung. Lỗ vào cổ tử cung thường chỉ lớn bằng ruột cây bút chì, sẽ được nong ra bằng một dụng cụ khác. Sau khi mở rộng đủ để đút hai ngón tay vào, người ta đưa một cái nạo vào thẳng tử cung. Đó là một dụng cụ đặc biệt gồm có một cái vòng nhẫn và rộng làm bằng loại thép phẫu thuật, gắn trên một chiếc cán lớn. Nhà phẫu thuật khéo léo dùng nạo cào bên trong tử cung để tháo gỡ cái phôi ra khỏi thành tử cung. Nếu ông thành công, phôi được lấy đi, một số máu vừa phải chảy ra, âm đạo được nhét đầy bông gòn và người đàn bà về nhà. Trong vài hôm, bà ta trở lại bình thường.

Nếu phẫu thuật tiến hành trong điều kiện vô trùng

tốt, nguy cơ biến chứng chưa đến một phần trăm. Dùng thuốc chống đau thích hợp và nhờ gây tê tốt, bệnh nhân ít thấy khó chịu sau phẫu thuật. Trong vài ngày người đàn bà trở lại công việc nội trợ và trong vài tuần, trở lại giao hợp bình thường.

Nếu Người Mẹ Không Muốn Có Con Thì Sao?

Đấy là lúc mọi việc trở nên phức tạp. Nó tùy ở lý lẽ của bà, nơi bà sống, bà là ai và số tiền bà có là bao nhiêu.

Tại vài nơi trong nước Mỹ nếu một vụ mang thai làm cho đời sống bà mẹ lâm nguy thì bà có đủ tư cách nhờ một ca phá thai có tính toán. Cố nhiên sự việc không phải hoàn toàn đơn giản như vậy. Thông thường bà phải tìm cho được hai hay ba bác sĩ sẵn sàng xác nhận bà đủ tư cách ấy. Bà cũng phải có khả năng chịu phí tổn thuốc men và bệnh viện. Toàn cuộc tốn khoảng một nghìn đôla.

Nếu Người Đàn Bà Không Thực Sự Bị Rắc Rối Gì Nhưng Chỉ Muốn Chấm Dứt Cái Thai Thì Sao?

Nếu có thể tìm đủ số bác sĩ cần thiết để làm cuộc chẩn đoán đúng yêu cầu và nếu đủ sức chịu phí tổn thì bà đủ tư cách. Nói một cách thực tế, ít người đàn bà khỏe mạnh và có tiền bị từ chối phá thai khi họ muốn.

Nếu Không Đủ Tiền Thì Sao?

Lúc bấy giờ người đàn bà bất hạnh ấy phải đi lòng vòng khắp nơi để bước vào thời "kỳ đen tối!" Xã hội đã quay lưng lại với cô và từ lúc đó trở đi mỗi việc cô làm sẽ là một tội ác. Nếu bác sĩ của cô đề nghị phá thai, ông có thể bị mất giấy phép hành nghề. Nếu ông dược sĩ bán cho cô vài hợp chất để phá thai, ông ta là trọng phạm. Nếu

người láng giềng tìm giúp cô một người để đưa cô ra khỏi lối bí, hắn có thể đi tù. Tại vài nơi trong nước Mỹ, cô có thể bị truy tố vì đã tìm một giải pháp cho vấn đề chính của cô.

Nếu cô có chồng và chồng cô thông cảm tìm cách giúp cô, vấn đề vẫn còn gay go. Nếu cô chưa chồng và bạn trai đã quất ngựa truy phong, thì khủng khiếp đấy. Nếu cô mang thai vì bị hiếp dâm hay loạn luân, thì không thể được. Ta hãy tưởng tượng trạng thái tinh thần của một cô gái trẻ bị một thằng say hãm hiếp làm cho có thai. Cô còn mong mỏi gì? Đứa con còn mong mỏi gì?

Một Cô Gái Trong Hoàn Cảnh Như Thế Có Thể Làm Gì?

Ta hãy nghe cô kể. Ginny, hai mươi ba tuổi, làm thư ký đánh máy tại một văn phòng bảo hiểm . Mike là người làm chung thường đưa giấy tờ cho cô đánh máy. Hai người vẫn đi chơi với nhau chừng sáu tháng nay, thế rồi cô ta biết mình có thai. Tối hôm thứ năm khi đi ăn cơm, cô đã nói hoàn cảnh khó khăn của mình cho Mike. Thứ sáu hắn không ló mặt đến sở làm nữa. Sau đó hắn chuồn luôn. Phòng ở của hắn cũng trống vắng, điện thoại cắt, hắn thật sự biến mất.

"Em nghĩ em sắp điên lên. Em cứ nói đi nói lại: cái này không thể xảy ra cho tôi! Đúng là không thể! Thế mà nó xảy ra. Sau ba bốn ngày em không khóc nữa và cố nghĩ ra cái gì để làm".

"Em không thể nói ra cho cha mẹ em biết — hai cụ đã trên bảy mươi và già lắm. Vả lại hai cụ cũng không làm được gì, ngay cả khi hai cụ còn trẻ"

Cố gượng cười. Gạt mấy sợi tóc vàng ra cho khỏi

vướng mắt, cô tiếp: "Em bắt đầu hỏi thăm khắp nơi và đâu đâu cũng khuyên như thế cả. Các cô gái đều biết cái gì đó có thể làm cho thấy lại đường kinh. "Chỉ cần uống một ít thứ này và chị sẽ khỏi". Chúa ôi, em đã tiêu cả gia tài cho cái thứ rác bẩn ấy. Hai mươi bảy đôla, sau đó em vất cả liều thuốc ghê tởm còn lại!"

Hầu như mỗi nhà thuốc đều có các ngăn tủ chất đầy những thuốc bảo đảm là sẽ chữa khỏi bệnh trễ đường kinh. Tất cả đều có tác dụng, miễn là sự chậm trễ xảy ra vì một sự bất thường nhỏ trong chu kỳ kinh nguyệt. Nếu cô gái có thai, thuốc ấy sẽ đơn giản làm cho số tiền của nhà bào chế giàu thêm ở ngân hàng.

Ginny tiếp tục kể: "Rồi em bắt đầu tập vận động." Họ bảo "tắm nước nóng" nên em tắm nóng. Em trông giống như một con tôm luộc, con tôm có chửa. Vẫn không ăn thua. Rồi họ bày em tập, em lại tập. Em nâng những vật nặng nhất mà em có thể gặp. Em nâng cái ghế trường kỷ, cái tủ lạnh, cái tivi. Đáng lẽ em đã nâng chiếc xe hơi lên nếu lúc đó cái lưng em không giết em".

Rủi thay cho Ginny, nâng những vật nặng ít khi gây xảy thai. Nếu không làm quá sức, thì tập luyện cũng như tắm nước nóng làm cho thấy dễ chịu, cố nhiên khi bạn không có thai và đang thất vọng.

"Đấy là điều đến với em nhiều nhất. Em xuống tinh thần kinh khủng. Em vẫn suy nghĩ: "Ta sắp mất việc làm và mất tất cả. Chỉ vì một đêm bẩn thỉu mà bị dính chặt vào một đứa bé ta không muốn có với một thằng đáng ghét". Sáng nào thức dậy em cũng mong chết đi cho rảnh.

"Khoảng thời gian ấy, em không còn thiết gì nữa. Em đã chịu đựng để mất việc cho nên em không còn sợ gì mà không đem vấn đề của em nói với chị Eleanor, trợ lý phòng. Em nghĩ: "Ồ lạ nhỉ, bà ta đã năm lần lấy chồng thì

ít nhất bà cũng ở vào tình thế này một đôi lần chứ!" Em nghĩ đúng.

Ginny đến gặp đúng con người đồng cảnh về một phương diện nào đó. Đa số các vụ phá thai có tính toán đều xảy ra nơi những bà có chồng và thường là đã có con. Còn về phương diện khác thì việc cô chọn Eleanor không hoàn toàn hay.

"Bà ấy tử tế thật. Bà bảo đừng lo cưng. Chị cũng đi con đường ấy nhiều lần rồi". Bà mời em đi ăn cơm hôm đó. Nếu em được ở nhà thì em đã nhàn nhã hơn nhiều. Em thấy đau ở dạ dày. Em không ăn được gì cả. Bà ấy nói với em về ông bác sĩ ấy, dù sao trước kia ông cũng vẫn là một bác sĩ, một bác sĩ sẵn lòng giúp đỡ các cô gái bị rắc rối. Lúc ấy em nghe suôi tai lắm. Nếu biết trước thì...khỏi!

"Bà ấy hẹn em vào chiều thứ bảy. Em phải mang theo bốn trăm đôla tiền mặt, vì vậy đành phải bán chiếc xe hơi của em. Dù bán cái gì để có tiền em cũng bán. Đúng một giờ chiều em gặp bà ta nơi đậu xe của sở rồi cùng đi bằng xe của bà. Bà lái một mạch xuyên qua các phố để đến khu ngoại ô tồi tàn ấy. Lên lầu vào một căn phòng dơ dáy nhất trên đời. Lúc ấy em đã cảm thấy khó chịu rồi và khi em nhìn thấy ông bác sĩ tí nữa sẽ săn sóc cho em, em chỉ muốn bỏ chạy. Có điều là không còn chỗ nào để chạy trốn cả. Phải thế hoặc không là gì cả.

"Thế rồi con vật ghê rợn ấy bảo em cởi váy và xìlíp ra, và trèo lên bàn. Em hơi sợ hắn sắp hiếp em, nhưng mặc kệ.

"Lúc ấy hắn đòi tiền — những năm trăm đôla! Đấy là một việc lạ lùng mà em không ngờ đến. Em bật khóc. Thế rồi hắn bảo nếu em chịu mang đôi giày ống cũ và đi quanh văn phòng để cho hắn ngắm thì hắn sẽ hạ giá còn

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

bốn trăm! Em đã phải chịu điều kiện ấy — toàn thể sự việc thật là điên rồ. Em còn nhớ lúc ấy em đã suy nghĩ rất kỹ: Thế nào mà việc này lại xảy ra với tôi? Với tôi? Với tôi?

"Lúc đó em không cần gì nữa. Em trụt xuống bàn, người nửa trần nửa truồng, mang mấy chiếc ủng bẩn thỉu ấy vào và bắt đầu bước loanh quanh. Em để ý thấy Eleanor kéo váy bà lên và em ngất xỉu. Khi tỉnh dậy em đã ở nhà em, người đầy máu me. Em cảm thấy như tất cả ruột gan em đều tuột hết ra ngoài".

Ginny đã bị trận đau. Cô đã rơi vào tay một tên phá thai loạn tâm thần, hắn đã cho cô đầy đủ: phá thai, bóc lột và lệch lạc tình dục, không tính thêm tiền. Người này là một tên fetishist, hễ thấy gái mang giày ống là nổi cơn tình dục lên. Sau khi Ginny bị ngất xỉu, hắn "vui" với Eleanor. Bà là người môi giới và phụ tá của hắn. Rồi hắn quay lại làm Ginny. Trình tự chính xác của công việc hắn là bóc lột tiền bạc, lệch lạc tình dục và phá thai.

Hắn là cỡ trung bình trong nghề phá thai. Thực ra vốn là một nha sĩ, bị mất giấy phép hành nghề sau khi bị truy tố về tội ma túy. Nay hắn vẫn còn là tay bợm ghiền ma túy, điều này giải thích tại sao văn phòng hắn bẩn thỉu mặc dù hắn lấy giá cao. Bệnh ghiền của hắn tốn khoảng 400 đôla mỗi ngày. Eleanor được phân nửa phần thu nhập và còn cái khác nữa trong cộng tác với hắn khi các cô gái mang ủng vào.

Trên phương diện nào đó Ginny vẫn gặp may. Cô đã được phá thai và tránh khỏi bị nhiễm trùng. Vì Eleanor cảm thấy mến cô nên bà đã rửa dụng cụ trong lavabô với xà phòng và nước (Đa số khách hàng khác đều cứ để thế mà làm). Nhờ thế mà Ginny không bị nhiễm trùng. Khoảng một tháng sau cô cảm thấy bình thường.

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

Ginny gặp may theo cách khác. Cô chỉ trả có bốn trăm đôla cho một cách chữa trị khủng khiếp, một phẫu thuật mà một cô gái Thụy Điển hay Nhật Bản chỉ phải tốn có 25 đôla mà được thực hiện với một bác sĩ đào tạo cẩn thận và tại một bệnh viện hiện đại, không một vết bẩn. Đáng lẽ nó đã tệ hại hơn nhiều.

Tệ Hại Hơn? Sao Nó Có Thể Tệ Hại Hơn?

Này nhé, Eleanor có lẽ không cần rửa dụng cụ. Nhiều người phá thai không tội gì lo đến những chi tiết kiểu cách ấy. Bệnh nhân của họ luôn luơn bị nhiễm độc, thế nhưng có ai chết đâu. Họ thường kết thúc tại phòng cấp cứu của bệnh viện lúc nửa đêm, với nhiệt độ 40 C. Câu chuyện của họ đôi khi cũng tuyệt lắm:

"Em không biết chuyện gì đã xảy ra, bác sĩ ạ. Có lẽ em bị tai nạn xe hơi".

Đôi khi họ bất tỉnh và thế là khỏi có câu chuyện. Nó có thể xảy ra một cách khác. Ông nha sĩ, lâu nay vẫn ở trong lĩnh vực quen thuộc, có lẽ đã phạm một sai lầm nhỏ. Nạo tử cung trong những điều kiện tốt nhất vẫn còn là một việc không dễ. Nói đại khái, nó giống như ta cố lột vỏ một quả táo bằng một tay và cả bàn tay lẫn trái táo đều ở trong túi sau.

Trong thời gian có thai, tử cung trở nên mềm như một quả lê chín. Trượt tay một cái là dụng cụ đâm thủng thành tử cung, suốt đến xoang bụng. Đôi khi còn đi vào ruột non nữa. Đấy là một ca cấp cứu phẫu thuật đòi hỏi phải hành động cấp thời, một hành động mà không có người phá thai nào sẵn lòng hoặc đủ sức làm.

Hành động tiếp theo của anh ta? Anh làm một lần gửi và hai lần rút: Anh gửi bệnh nhân ra ngoài ngõ hẻm

(hoặc dưới sông), rút tiền ngân hàng và rút lui sang Brazin.

Thế Thì Một Cô Gái Mang Bầu Sẽ Không Có Lối Thoát Nếu Không Có Mấy Người Phá Thai Này Ư?

Đôi khi nó cũng thế thôi. Một vụ phá thai tự làm đôi khi cũng nguy hiểm như thế. Phương pháp tự túc cổ truyền vẫn chưa hề thay đổi từ mười nghìn năm nay. Những bộ lạc bán khai ở Châu Phi dùng cùng một kỹ thuật với một cô gái tân thời nhất ở Hoa Kỳ, chỉ có dụng cụ là khác nhau. Người đàn bà thất vọng Châu Phi dùng chiếc que để phá thai. Nó có thể là vật gia bảo chạm trổ tinh vi hoặc một cành cây vót nhọn. Không có gì quan trọng vì cô chỉ cần nó có một lúc thôi.

Cô ngồi xổm trước căn lều, cởi chiếc váy dệt bằng vỏ cây ra và luồn cây que vào âm đạo. Thế rồi cô cẩn thận hướng nó qua cổ tử cung, vào tận khoang tử cung. Cô đẩy mạnh nó ra tứ phía, xong cô kéo ra và hy vọng thành công.

Cách xa nơi đó mười lăm nghìn cây số, người chị em da trắng của cô đang bò lom khom trên một chiếc giường đồ sộ của một vương hậu. Cô tuột cái xì líp đắt tiền bằng nilông ra, dang đôi chân vốn được cạo sạch và đánh phấn hàng ngày, rồi với sự giúp sức của một chiếc gương phóng đại mà cô rất yêu quý, cô đẩy cái que phá thai vào mục tiêu cuối cùng. Chỉ có điều cô dùng một cái móc treo áo làm que phá thai.

Cả hai người đàn bà cùng đối diện với một nguy cơ nhiễm độc như nhau — tốt! hoặc là thủng tử cung — tốt! Cô gái Nữu Ước có lẽ sẽ thoát nạn nhờ thuốc trụ sinh. Người đàn bà Châu Phi có thể được phần thưởng lớn là "đi luôn". Ắt hẳn có một giải pháp tốt hơn.

Có Một Giải Pháp Tốt Hơn Không?

Không phải trong lĩnh vực phá thai tại nhà. Nó chỉ trở nên tệ hơn thôi. Một cô gái đã trải qua, kể:

Marge, hai mươi tám tuổi, làm việc cho một công ty bảo hiểm. Chồng cô ở binh chủng hải quân, mỗi tháng lãnh được 198 đôla. Trước đây sáu tuần, anh đi công tác sang Nhật. Hai tuần sau khi tầu nhổ neo, Marge biết mình có thai. Cô đã có hai con và chỉ kiếm tiền vừa đủ sống. Một chiếc xe hơi cũ, một tivi cũ và một gian nhà bẩn thỉu, đó là tất cả những gì hai vợ chồng có thể sắm được. Khi nào chồng cô được thăng cấp sự việc sẽ khác đi, chứ hiện nay cô đang có thai.

"Khi ở bệnh viện khoa sản về tôi tự nhủ: Mẹ kiếp, không thể đẻ thêm một đứa nữa. Nếu tôi nghỉ đi làm bây giờ thì cả ba chúng tôi đều chết đói, nhưng dù có đi làm luôn cả chín tháng tôi cũng không thể nuôi thêm một đứa bé nữa".

Cho nên một buổi sáng chủ nhật, tôi khóc và kể chuyện này với một bà hàng xóm. Bà liền nói với tôi về một người bạn của bà, người ấy vẫn thường giúp đỡ xếp đặt công việc cho người ta. Bà ấy chỉ tính có hai mươi lăm đôla và bảo đảm loại bỏ cái đó. Xin nói rằng tôi sẵn sàng làm bất cứ cái gì trong thời gian đó".

Những cô đi kiếm người phá thai đều có chung một thứ: sự thất vọng. Họ đã đi đến bước đường cùng nên sẵn sàng thử bất cứ cái gì. Trong trường hợp như thế, họ vui lòng để cho người ta thực hiện những thủ thuật hoang dã nhất và kỳ cục nhất. Hãy nghe Marge kể tiếp:

"Thế, đêm hôm sau chúng tôi đến nhà bà ấy. Bà ta rất tử tế. Bà cũng không hề nói đến tiền bạc. Chúng tôi ngồi vào uống vài cốc bia. Nếu tôi biết trước được việc gì sắp xảy ra có lẽ tôi đã uống luôn mười cốc. Rồi bà đưa tôi

xem dụng cụ của bà. Nó là một cái ống dài bằng cao su, lớn gần bằng ngón tay. Tôi bảo "Bà không đặt cái đó vào trong tôi chứ?" Bà nói, vẫn giọng thân mật "Này, chị muốn bỏ cái ấy đi phải không nào?" Bà nói đúng. Thế là tôi nằm trên đi văng, cởi quần ra và nhắm mắt. Nó không ghê gớm như tôi tưởng — ít nhất là vào lúc ấy.

"Cho nên tôi vẫn nằm trên đi văng với cái ống cao su dài đeo lòng thòng ra ngoài. Tôi hỏi "Phải bao nhiêu lâu bà nhỉ?".

"Lúc đó bà ta phá lên cười, bảo: Không dễ đâu — bây giờ đứng dậy và bước đi tới tới lui lui"

Marge được học miễn phí một kỹ thuật phá thai — mặc dù chị không phải là một học sinh chăm chỉ. Ống cao su kia gọi là cái "thông", bán giá một đôla tại các nhà thuốc, không cần toa bác sĩ. Đưa nó vào tử cung vẫn chưa đủ. Người có thai phải bước đi và làm động tác thật mạnh để ống cao su chà vào bên trong tử cung. Mục đích là giật cái phôi ra khỏi chỗ bấu víu của nó.

"Cho nên tôi bắt đầu bước đi. Tôi cảm thấy rất khó chịu. Chừng năm phút, cái ống cao su ấy rơi ra ngoài. Lúc đó họ lại đặt tôi vào giường, và lần này họ luồn cái móc áo vào cái ống cao su quỉ quái ấy, rồi bẻ cong lại để nó khỏi rơi ra. Chúng nó nhét cái đó vào và bảo tôi bước đi. Chừng nửa giờ sau bắt đầu ra máu, còn ra vài cục lợn cợn. Bà ta bảo thế là xong. Có lẽ xong cho bà, còn tôi vẫn tiếp tục ra máu đến sáu tuần lễ. Hồi ấy tôi ngốc quá, tôi không nghĩ là nó phải xảy ra như thế".

Người bạn cũ là cái móc áo còn có một bề ngoài khác. Sau khi lăn lóc trên sàn nhà phía cầu tiêu với những chiếc guốc lấm bùn một hai năm, nó không thể là dụng cụ phẫu thuật lý tưởng. Nhưng người phá thai có cần gì! Thực ra vụ phá thai này đã giải quyết các vấn đề

cho Marge, dù sao cũng được vài vấn đề. Cái mà cô "thẩy" ra chỉ là một phần thôi, phần còn lại vẫn còn ở trong người. Đây là nguyên nhân ra máu. Bao lâu còn mô trong tử cung thì các mạch máu không thể khép lại và xảy ra băng huyết. Vào tuần thứ sáu Marge đã mất quá nhiều máu nên phải đi bác sĩ. Chẩn đoán của thầy thuốc là "sẩy thai không đầy đủ, bị nhiễm trùng cấp hai".

Chính phần chót đã cất cho Marge các vấn đề. Tử cung, buồng trứng và ống dẫn trứng bị nhiễm nặng đến nỗi cách chữa trị duy nhất là phải cắt bỏ hết. Marge sẽ không bao giờ còn lo có thai nữa. Dĩ nhiên, bây giờ cô đang tìm một chỗ làm khác, cô đã bắt đầu thay đổi cách sống sau khi mất buồng trứng và cô phải có nhiều điều giải thích khi chồng trở về. Nhưng nói chung, cô cũng đã trải qua khá dễ dàng.

Khá Dễ Dàng?

Vâng. Nhiều người phá thai không nhận thức rằng tử cung là một phần của nội tạng như tim hoặc phổi. Nhét một cái móc áo vào cổ họng một người sẽ gây ra một loạt phản xạ: ra mồ hôi, nôn ọe, tim đập nhanh. Những sự việc như thế bảo vệ cơ thể chống lại sự tấn công từ bên ngoài nhưng đôi khi chúng lại xảy ra cách khác. Khi khúc dây sắt tầm thường ấy vào tử cung thì trung tâm kiểm soát phản xạ của cơ thể lồng lộn lên. Thỉnh thoảng trong cơn hỗn loạn, những nút bấm bị bật loạn xạ và sự mang thai đột nhiên trở thành một vấn đề nhỏ bé. Tai nạn đáng sợ nhất là tim ngừng đập. Những xung động thần kinh phản xạ chạy lệch hướng, tim ngừng và sự mang thai chấm dứt. Bà mẹ cũng chấm dứt, tất cả đều chấm dứt. Có lẽ tốt hơn là nên có một em bé.

Nhưng Tim Ngừng Đập Là Chuyện Hơi Hiếm Có Phải Không?

Không phải đối với người nào bị cái đó. Những khả năng khác cũng không hẳn là hấp dẫn nữa. Nếu tự làm lấy, người mẹ tương lai và khốn khổ sẽ gặp nhiều cản trở. Bà ấy hoảng sợ mất tinh thần, không quen với cấu tạo cơ thể của chính mình, và làm việc với đôi bàn tay run rẩy. Không có gì để góp vào thành công của phẫu thuật. Đôi khi bà đưa một cây kim đan vào âm đạo rồi thọc ngược nó lên đến bàng quang. Những vết thương như thế phải nhiều năm mới lành và trong khi chờ đợi, mỗi lần đi tiểu, nước tiểu cũng nhỏ giọt qua âm đạo nữa. Nếu bà đâm vũ khí ấy xuống phía dưới, nó sẽ chọc thủng ruột già gần hậu môn và làm một ống nối liền thường xuyên giữa vùng này và âm đạo. Mỗi lần đi tiêu thì một phần phân chạy quanh qua khoang âm đạo.

Những Chỗ Thủng Như Thế Có Thể Khâu Lại Được Không?

Được. Nhưng phẫu thuật phức tạp đau đớn, tốn kém và không bảo đảm. Tốt nhất là nên tránh một "lối đi phụ như thế".

Còn Cái Gì Có Thể Xảy Ra Nữa?

Một chuyện khác ít khi xuất hiện trọn vẹn, phải lấy từ báo chí và hồ sơ cảnh sát ra để ghép lại. Tin tức thường đọc đại khái như sau:

"Thân thể trần truồng của Carol Ann Pratt, một cô gái tóc vàng ly dị chồng, được cảnh sát tìm thấy vào buổi chiều nay trong nhà cô. Chủ của cô đã báo động cho cảnh sát khi cô không đến trình diện tại sở làm hôm nay.

Không có dấu vết rõ ràng về một sự bạo hành nào, cuộc điều tra đang tiến hành".

"Phúc trình giải phẫu tử thi do nhân viên điều tra lập, trích đọc như sau:

"..đàn bà da trắng hai mươi bảy tuổi, có thai gần chín tháng. Âm đạo và tử cung chứa một lượng nhỏ oxy già loại yếu, đang chờ kết quả phân tích đầy đủ của phòng thí nghiệm...Khám nghiệm não phát hiện nhiều vùng bị xuất huyết. Nguyên nhân rõ ràng về cái chết: tắc mạch máu não vì không khí".

Cảnh sát phúc trình:

"Thân thể trần truồng của nạn nhân được tìm thấy trong bồn tắm không có nước. Không có dấu hiệu đánh nhau, đột nhập bạo hành hoặc chấn thương. Một túi douche còn chứa ít giọt một chất nước trong được tìm thấy gần đó, trên nền phòng tắm. Ghi nhận một ống "thông" bằng cao su trong bồn rửa mặt".

Ba đoạn ngắn này làm thành bản văn mộ chí của cô gái trẻ. Chuyện đã xảy ra như thế này:

Đêm qua, vào giờ đi ngủ, Carol Ann đã đi đến quyết định cuối cùng là loại bỏ cái thai trong người cô. Theo lời khuyên của một người bạn, cô pha một dung dịch loãng thuốc nhuộm trắng tóc và đổ vào túi tắm bằng cao su. Cô lại cho đầu ống thông vào cái vòi nhỏ của túi tắm, cởi bỏ áo quần, trèo vào bồn tắm không đổ nước, đút đầu "thông" vào tử cung và ép cái túi. Kể từ lúc ấy cô đã tận số.

Khi có thai những huyết quản cung cấp máu cho lớp lót tử cung đều phồng to và nổi lên gần bề mặt, nhất là gần phôi. Nếu không khí được bơm vào tử cung bằng áp suất, chắc chắn sẽ vào những huyết quản này. Lúc đó nó

chạy nhanh lên não, và gây đông máu bên trong những vi ti huyết quản. Cái chết xảy ra trong chốc lát. Carol Ann chỉ sống đủ thời gian kéo cái ống "thông" ra, đứng dậy và đặt nó lên chậu rửa mặt. Rồi cô bước lại bồn tắm và chết. Con đường không quá dài cho một cô gái đẹp tóc vàng.

Nếu Một Cô Gái Bị Nhiễm Độc Vì Phá Thai Thì Có Qua Khỏi Không?

Cố nhiên có thể. Thường là thế. Tùy vào loại vi trùng nào sống ở đầu cây kèo dù mà cô đẩy vào cái tử cung ấm và ẩm ấy. Nếu nó là loại không đúng yêu cầu thì câu chuyện sẽ kết thúc cách khác. Hoại thư sinh hơi chẳng hạn.

Hoại Thư Sinh Hơi Là Gì?

Đó là tình trạng hiếm có, chủ yếu gặp ở những người lính bị thương và những vụ phá thai quá vụng về. Khi đưa vào một môi trường thuận lợi như tử cung, một loại vi khuẩn đặc biệt nhân lên rất khủng khiếp, thường với tốc độ một tỉ con mỗi ngày. Khi lớn lên chúng làm tan các mô của nạn nhân, và biến chứng thành khí. Mùi xông ra hôi không chịu nổi, sự phá hoại không tin nổi, kết quả không ngờ nổi.

Vì các mô đều bị vi khuẩn huỷ hoại, sắc tố đỏ của máu bị phân lập và thả vào hệ tuần hoàn. Làm cho da có màu nâu sẫm, như màu cây đàn piano cũ. Khí làm cho các cơ quan sưng vù lên một cách kỳ dị cho đến khi trở thành khổng lồ. Cái cơ thể trước kia là một cô gái trẻ mảnh dẻ, hấp dẫn thì nay nằm trên giường bệnh viện với bộ mặt nhăn nhúm, một cái bụng sưng phù lên khủng khiếp và

một màu da rám nắng của người đã nghỉ mát sáu tuần ở bờ biển. Có lẽ phải có cách tốt hơn.

Có Loại Thuốc Nào Uống Vào Phá Được Thai Kkhông?

Có. Có một số các thứ thuốc hiệu nghiệm để giết cái phôi và trục nó ra. Nhiều thứ trong loại đó có độ tin cậy 100 phần trăm về phương diện này.

Thế Tại Sao Các Bác Sĩ Không Dùng?

Hai lý do: Một, bác sĩ cho người bệnh một thứ thuốc để làm hỏng thai là bất hợp pháp. Hai, khi giết cái phôi, thuốc cũng giết luôn cả người mẹ.

Tất cả các loại thuốc phá thai đều là thuốc độc. Then chốt là chỉ cho vừa đủ để giết đứa bé mà không làm hại người mẹ. Nó cũng giống như dùng súng đại bác bắn bay một trái táo đặt trên đỉnh đầu một người đàn bà. Nhiều hơn một tí thôi, dù một hai giọt, thì cuộc phá thai đơn sơ cũng trở thành sự tự sát và giết người.

Bảng kê các thứ thuốc từng được dùng hầu như dài vô tận. Quinine, hạt cựa lúa mạch, cây cúc ngải, bạc hà hăng, cây lô hội [1] là những loại dược thảo ưa thích hằng trăm năm nay. Chúng không có tác dụng thực sự. Trong nỗi thất vọng, vài người đàn bà còn dùng cả ruồi Tây Ban Nha — có lẽ theo lý thuyết "giống nhau chữa cho nhau".

Những kim loại có độc tính cao hơn và vì vậy giết người nhiều hơn, cả mẹ lẫn con. Acxênic, thủy ngân, chì, đều được dùng. Nếu chúng giết em bé, chúng cũng thường giết luôn cả bà mẹ. Thuở xưa diêm quẹt còn làm bằng phótpho trắng, các bà thỉnh thoảng còn dám nuốt

(1) Theo thứ tự: quinine, ergot, tansy, pennyroyal, aloes.

đầu que diêm để giải quyết vấn đề của họ. Hóa chất này làm cho gan teo lại — một cái chết chậm, kéo dài và đau đớn.

Thế Thì Không Có Thuốc Nào Phá Được Thai Mà Không Giết Luôn Người Mẹ Sao?

Thực ra có một loại thuốc có thể làm được việc. Đấy là nhóm có tên gọi "chất chống chuyển hóa". Chúng được dùng thông thường để chữa bệnh bạch cầu và vài loại bệnh ung thư. Chúng chọn lựa giết một số huyết cầu và các loại mô khác. Nếu dùng trong lúc mang thai, có lẽ chúng sẽ giết cái phôi mà không giết người mẹ. Mặt khác đôi khi chúng vẫn không giết cái phôi, mà chỉ biến nó thành một quái vật khủng khiếp. Đôi khi thai nhi bị ảnh hưởng chất chống chuyển hóa nên có cái đầu khổng lồ và thân thể tí hon. Những đứa khác có cái đầu hoàn hảo nhưng không có mắt. Đứa khác có bộ óc phát triển đầy đủ nhưng nằm ngoài sọ não..v..v..Hãy uống thuốc đi tám tháng sau bạn sẽ thấy kết quả, nếu bạn đủ can đảm nhìn chúng nó. Còn có khả năng khác nữa là thuốc chỉ giết người mẹ.

Có Cách Nào Ngăn Ngừa Tất Cả Những Đau Khổ Khủng Khiếp Này Chăng?

Phải có chứ. Thầy thuốc với chức năng làm nhẹ bớt nỗi khốn khổ của con người đều bất lực, không giúp được những thành phần bơ vơ nhất của xã hội Mỹ khi họ cần đến sự giúp đỡ nhất. Bởi vì trong số những người bảo vệ nền đạo lý công cộng, có rất ít kẻ từng mang thai. Họ đã ban hành luật lệ bảo rằng phá thai là một tội lỗi, nên mỗi năm hàng triệu phụ nữ bị đọa đầy phải chịu sự nguy hiểm khủng khiếp, chịu để bệnh hoạn gây tật nguyền và

để tiền bạc tiêu tan. Luật ấy để cho những tên đồ tể phá thai vụng về và không có khả năng có thể ra sức hành nghề. Có chuột thì người ta cần mèo. Hàng nghìn sĩ quan cảnh sát, công tố viên và những quan tòa dẹp hết công việc để lo định đoạt số phận của bọn sâu mọt này, thay vì cải tiến xã hội chúng ta. Những người đàn bà do thiếu can đảm hoặc vì sợ hãi phải đi xuống vực thẳm của sự phá thai phi pháp, đã cho ra đời hàng trăm nghìn đứa trẻ vô thừa nhận và thiếu tình thương. Những nhà qui hoạch xã hội chúng ta với quyền năng tuyệt đối của họ đã quyết định rằng cái đáng kể là số lượng chứ không phải chất lượng. Mười đứa trẻ bơ vơ, sống vất vưởng bằng phúc lợi công cộng có gì hơn hai đứa trẻ được thương yêu và quí mến để làm thế giới thêm giàu mạnh chăng?

Còn Về Việc Sinh Đẻ Có Kế Hoạch Thì Sao?

Hạn chế sinh đẻ bằng viên thuốc và bằng dụng cụ sẽ là một phương pháp hoàn hảo để hạn chế mang thai, khi có những con người hoàn hảo. Bản chất con người vốn tự nhiên, đàn ông và đàn bà coi việc giao hợp là tự nhiên. Kế hoạch hóa gia đình là cái tốt nhất cho những bộ phận sinh dục đang đòi hỏi. Phá thai luôn luôn là việc tính sau. Nó là sự hạn chế sinh đẻ có hiệu lực giật lùi. Phủ nhận phá thai là phủ nhận cái cơ hội sửa đổi sai lầm của một cá nhân.

Nhưng Phải Chăng Người Ta Sinh Ra Để Chịu Trách Nhiệm Cho Hành Động Của Mình?

Đúng! Nhưng nếu vì uống quá nhiều rượu mà cha mẹ nó gặp nhau thì có nên đẩy một đứa bé sơ sinh vào một thế giới không ai chấp nhận nó không? Giao hợp theo bản năng, một người đàn bà có phải trả giá cho mỗi

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

hành động tình dục bằng một lần mang thai chăng? Bằng cách làm cho việc phá thai có tính toán được tự do, trách nhiệm đổ lên đầu người nào hành động chứ không phải đổ lên đầu đứa trẻ vô tội, kết quả của hành động kia.

Phải Chăng Tạo Dễ Dàng Cho Việc Phá Thai Là Khuyến Khích Vô Luân?

Làm cho việc phá thai vô cùng khó khăn cũng vẫn không giữ người ta sống có đạo đức được. Nó chỉ làm cho những công dân tôn trọng luật lệ biến thành kẻ tội phạm và kẻ tội phạm thành những tội phạm giàu có hơn.

Vào một thời đại mà con người đã ghép được cơ quan, trong cơ thể, thám hiểm các hành tinh xa xôi và sờ mó các cấu trúc phân tử sống, thì không thể tin rằng con người không được phép điều khiển sự sinh sản của chính mình.*

** Ở nước ta, phá thai là công việc bình thường, hợp pháp của tất cả các bệnh viện ở khoa sản. Tuy nhiên tại một vài thành phố lớn vẫn còn nhiều ổ phá thai lậu mà hậu quả còn ghê rợn hơn là tác giả đã mô tả ở Mỹ. Sự tồn tại của những ổ giết người này có nhiều nguyên nhân, chủ yếu là một số lớn chị em thiếu hiểu biết, mặt khác cũng do thủ tục còn quá phiền hà trong lúc hầu hết những người cần phá thai đều muốn dấu tung tích.*

Ngoài ra, không nên quên là hiện nay Trung quốc, Ấn Độ do tình trạng dân số quá lớn đã phải nghiên cứu nghiêm túc mọi phương pháp ngừa thai và phá thai... kể cả cây cỏ bùa ngải, phù phép... thế mà họ cũng chỉ áp dụng những phương pháp chúng ta đã sử dụng. Điều này có nghĩa là tất cả các phương pháp khác nếu không nguy hiểm thì cũng chẳng hiệu nghiệm, và nơi chắc chắn nhất, an toàn nhất để phá thai là một cơ quan y tế có chức năng (HĐ).

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

CHƯƠNG XIII

BỆNH HOA LIỄU